

Pátek 5. postního týdne

📖 Jer 20,10-13; Jan 10,31-42

Jer 20,10-13

Slyšel jsem nepřátelské umlouvání mnohých: „Hrůza ze všech stran! Udejte ho! Udáme ho!“ I ti, kteří se mnou žili v přátelství, číhají na můj pád: „Snad se dá svést a zmocníme se ho a pomstíme se na něm!“ Ale Hospodin je se mnou jako silný bojovník; proto ti, kteří mě stíhají, padnou a nic nesvedou. Velmi budou zahanbeni, neboť ničeho nedosáhnou; bude to věčná hanba, nezapomene se na ni. Hospodine zástupů, který zkoušíš spravedlivého, který vidíš ledví i srdce, kéž uzřím tvou pomstu nad nimi, neboť tobě jsem svěřil svou při. **Zpívejte Hospodinu, chvalte Hospodina, že vysvobodil život ubohého z ruky zlosynů!**

Jan 10,31-42

Židé brali kameny, aby Ježíše kamenovali. Ježíš jim na to řekl: „Ukázal jsem vám mnoho dobrých skutků od Otce. Pro který z nich mě chcete kamenovat?“ Židé mu odpověděli: „Pro dobrý skutek tě nechceme kamenovat, ale pro rouhání: **ty jsi jen člověk, a děláš ze sebe Boha.**“ Na to jim Ježíš řekl: „Ve vašem Zákoně je přece psáno: 'Já jsem řekl: Jste bohové.' Jestliže nazval bohy ty, kterým se dostalo Božího slova – a Písmo nemůže být zrušeno – můžete vy říkat o tom, kterého Otec posvětil a poslal na svět, že se rouhá, protože jsem řekl: 'Jsem Syn Boží'? Nekonám-li skutky svého Otce, nevěřte mi. **Jestliže však je konám a nevěříte mně, věřte těm skutkům, abyste poznali a (konečně) pochopili, že Otec je ve mně a já v Otci.**“ Znovu by se ho byli rádi zmocnili, ale on jim unikl. Zase odešel za Jordán na to místo, kde dříve křtíval Jan, a tam zůstal. Přišlo k němu mnoho lidí. Říkali: „Jan sice neudělal žádné znamení, ale všechno, co Jan řekl o něm, bylo pravda.“ A mnoho jich tam v něho uvěřilo.

➔ K Božímu slovu (z publikace od paulínek Evangelium na každý den 2016)

To, co jeho protivníci považují za rouhání, je samo zjevení Boha, který v Synu zjevuje lidem svou pravou tvář. S Ježíšem se ocitá v krizi každý náboženský obraz Boha a jeho vztahu k člověku. To, co považujeme za zbožnost, je bezbožnost, co považujeme za rouhání, je pravé poznání Boha a člověka. Jeho kříž, ovoce tohoto rouhání, je nekonečný odstup, který Bůh vložil mezi sebe a všechny modly.

† Z Buly papeže Františka k Svatému roku milosrdenství (z čl. 24)

Nyní se obraťme k Matce milosrdenství. Něha jejího pohledu ať nás v tomto svatém roce provází, abychom všichni znovu objevili radost Boží něhy. Nikdo nepoznal tak jako Maria hloubku tajemství Boha, který se stal člověkem. Všechno v jejím životě je tvořeno přítomností milosrdenství, jež se stalo tělem. Matka Ukřižovaného Vzkříšeného vstoupila do svatyně božského milosrdenství, protože se niterně podílela na tajemství jeho lásky.

Maria byla vyvolena za Matku Božího Syna a od věků byla Otcovou láskou připravována stát se *Archou úmluvy* mezi Bohem a lidmi. Střežila ve svém srdci božské milosrdenství v dokonalém souladu se svým Synem Ježíšem. Její chvalozpěv na prahu Alžbětina domu byl věnován milosrdenství, které sahá „od pokolení do pokolení“ (Lk 1,50). Také my jsme byli přítomni v oněch prorockých slovech Panny Marie. To nám bude útěchou a oporou, až budeme procházet Svatou branou, abychom zakusili plody božského milosrdenství.

Pod křížem Maria společně s Janem, učedníkem lásky, dosvědčuje slova odpuštění, která vycházejí z Ježíšových rtů. Vrcholné odpuštění nabízené tomu, kdo jej ukřižoval, nám ukazuje, kam až může sahat Boží milosrdenství. Maria osvědčuje, že milosrdenství Božího Syna nezná mezí a dosahuje ke všem, aniž by někoho vylučovalo. Obráťme se k ní starobylo a stále novou

modlitbou Salve Regina (Zdrávas Královno), aby k nám nikdy nepřestávala obracet své milosrdné oči a učinila nás hodnými kontempletovat tvář milosrdenství, svého Syna Ježíše.